

Мужик та Лисиця

Леонід Глібов

Колись-то Мужика Лисиця попитала:

— Скажи, будь ласкав, куме мій,

За що се честь така ось шкапі сій?

Про се вже я давно спитать тебе бажала;

Коли не подивись —

Вона з тобою скрізь:

Чи у дорозі, чи на полі;

І їсти й пити їй доволі...

А як признаться, то вона

Скотина предурна!

— Але! — їй каже кум,— не в розумі тут сила!

То все бридня... Тут думка не така:

Нам треба тільки, щоб возила

Та слухалася батіжка.

1853.